

den danske dominans, der desværre var fulgt med fra fordums tid ind i hjemmestyresystemet.

Resultatet af Selvstyrekommissionens arbejde rummer denne balance. Vore lande vil fortsat være i rigsfællesskab med hinanden, samtidig med at Grønland får langt større politisk og økonomisk frihedsgrad.

Den grønlandske fremtid og samfundsudvikling er med selvstyreloven helt lagt i hænderne på os selv og vore egne frie valg.

Nu afventer vi det grønlandske folks bedømmelse af dette resultat, og lad mig understrege, at jeg både håber og forventer, at det forslag, som hele det grønlandske politiske spektrum plus et meget stort politisk flertal her i Tinget er blevet enige om, også vil blive blåstemplet af det grønlandske folk.

Jeg vil dog allerede på nuværende tidspunkt og nuværende grundlag tillade mig at takke såvel medlemmerne af Selvstyrekommissionen som alle de partier herinde, der har støttet det resultat, som nu foreligger.

For det er uimodsigeligt, at selvstyret i den form, det har i det foreliggende forslag, vil være et ubetinget fremskridt for såvel Grønland som Danmark – og oven i købet også for forholdet mellem vore lande.

Kl. 20:10

Det har fra denne regerings start været klart udtrykt af statsministeren, at han ønskede at modernisere rigsfællesskabet, at modernisere hjemmestyaftalerne, og at han ønskede at gøre dette på basis af den internationale folkeret. Med forslaget til selvstyrelov har statsministeren og hans regering sammen med landsstyret i Grønland levet op til denne målsætning, og det vil jeg gerne kvittere for her og nu – uanset det videre forløb.

Naturligvis har jeg ikke været tilfreds med de rammer, som blev sat for arbejdet fra dets begyndelse, nemlig grundlovens rammer. Jeg fandt, de var for snævre, hvis Grønlands fulde fremtidsinteresser skulle varetages. Men jeg lærte undervejs, at grundlovens rammer åbenbart er mere smidige og elastiske, end jeg først havde antaget, samt at selvstyreloven faktisk kunne indrettes således, at den nu i sig selv bliver vores passerseddel til helt at kunne forlade disse rammer; den dag vi måtte ønske det.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at kvittere for, at der nu er etableret en mulighed for, at de gentagne forsøg på at skære ned på bloktilskuddet til Grønland, som vi har set herinde de seneste år, kan blive stoppet endegyld-

ligt. Den fastfrysning af bloktilskuddet, som er indarbejdet i selvstyreloven, er ikke, som nogle gerne vil have folk til at tro, et stop for yderligere og stigende tilskud til Grønland. Den er tværtimod en sikring af, at de tilskud, vi hidtil har fået, ikke langsomt bliver sparet væk under fødderne på os. Det er et forhold, der er af uendelig værdi ikke mindst i en situation, hvor hele den generelle, internationale økonomiske politik er ude af sin normale balance.

I denne situation, hvor de sorte skyer – med statsministerens ord – trækker op over det danske rige, er det trygheden for alle, der kommer i centrum. Det udtrykte statsministeren ganske klart i sin åbningstale og det samme gælder naturligvis for Grønland, hvad angår både borgernes hverdag og hele landets fremtid.

I den sammenhæng kan det ikke understreges tydeligt nok, at det er den nye selvstyrelov for Grønland, der er det sikre kort, den garanti for tryghed, som vi har brug for netop nu. Med selvstyreloven ved vi, hvad vi har, og hvad vi kan regne med i årene fremover. Selvstyreloven indeholder garantier, som hjemmestyret aldrig har haft, først og fremmest garantier for vores økonomi, men sandelig også garantier for vores fortsatte samarbejde med Danmark i årene fremover.

Der findes folk, der tror, at selvstyre er vejen til mindre sammenhold mellem Danmark og Grønland. Min opfattelse er den stik modsatte. Selvstyret er præcis den medicin, vore to folk har brug for, så de positive sider af vores fællesskab kan frigøres fra belastningen af de negative. Selvstyret giver vore folk plads til at møde hinanden på lige fod og med lige værdighed. Det giver vore to folk mulighed for at udfolde det sammenhold og den kærlighed, vi alle ved eksisterer mellem os allerede, men som er blevet så hæmmet af alle de barrierer, historien og de politiske forhold har bygget op mellem os. Måske er netop den gave til både det danske og det grønlandske folk den del af selvstyreloven, som vi politikere kan være mest stolte af at have skabt sammen.

Naturligvis vil selvstyret ikke kunne løse alt, og naturligvis vil drømmen om den fulde selvstændighed for Grønland stadig udvikle sig blandt vores folk – heldigvis, for det er naturligvis derfra, nationens dynamik skal komme på alle andre udviklingsområder. Men fremover er også selvstændigheden helt vores egen sag, og vi får faktisk papir på, at ingen for alvor kan stil-